

Kdo je Ježíš Kristus?

Kázání Sedlčany 8.6.2024 Ladislav Hodač

Jan 17:3 *A toto je život věčný: Aby poznávali tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.*

Inkarnace Krista je ústředním motivem plánu spasení. Bez Jeho života a smrti, jako člověka by Bůh neměl právo ospravedlnit jakéhokoliv hříšníka a lidé by neměli žádnou reálnou naději žít v harmonii s Boží vůlí. Inkarnace je nejjasnějším zjevením Boží lásky a nejsilnějším důkazem, že člověk může být očištěn a posílen, aby mohl žít bez hříchu.

Ellen Whiteová 1SM 244 „K tomuto studiu bychom měli přistupovat s pokorou člověka, který se chce učit s pokorným srdcem. Studium inkarnace Krista je úrodnou půdou, která odplatí hledajícímu, který kope do hloubky po skryté pravdě.“

Mít falešnou představu o Kristu může mít fatální důsledky pro věčný život člověka. Je to jako by člověk ve svých představách uctíval nějakou modlu.

Ellen Whiteová 5T 173 „Jsme Božími následovníky jako milé děti, nebo jsme služebníky knížete temnoty? Jsme uctívači Jehovy, nebo Baala, živého Boha, nebo modly? Nemusí být vidět žádné vnější svatyně, nemusí existovat žádný obraz, na němž by spočinulo oko, a přesto můžeme praktikovat modloslužbu. Je stejně snadné udělat si modlu z oblíbených myšlenek nebo předmětů, jako si vytvořit bohy ze dřeva nebo kamene. Tisíce lidí mají falešnou představu o Bohu a jeho vlastnostech. Slouží tak falešnému bohu, jako sloužili Baalovi služebníci. Uctíváme pravého Boha, jak je zjeven ve svém Slově, v Kristu a v přírodě, nebo uctíváme nějakou filozofickou modlu, která je postavena na jeho místě? Bůh je Bohem pravdy. Spravedlnost a milosrdenství jsou atributy jeho trůnu. Je to Bůh lásky, milosrdenství a něžného soucitu. Takto je představen ve svém Synu, našem Spasiteli. Je to Bůh trpělivosti a shovívavosti. Pokud uctíváme takovou bytost a snažíme se přiblížit jejímu charakteru, uctíváme pravého Boha.“

Podle této výpovědi je tedy možné, že když má člověk falešnou představu o Bohu tak se dopouští modloslužby. Studium pravého Boha jak je zjeven ve svém slově je tedy životně důležité. Inkarnace Božího Syna je v mnoha ohledech tajemstvím při jehož studiu musíme mít neustále na paměti že jsme naprosto závislí na zjevených informacích o tomto tématu z inspirovaných spisů. Lidská aktivita je tedy omezena na shromažďování informací z těchto zdrojů do harmonického a smysluplného celku. Všechno ostatní jsou lidské spekulace, protože o Bohu lze poznat pouze to, co se On ve své milosti rozhodl člověku o sobě odhalit.

Aby prezentace těchto informací byla jednoduchá a autoritativní jak je to jen možné, položíme si 23 otázek k osobě Ježíše Krista a odpovíme si na ně z inspirovaných zdrojů. Výsledkem bude, že získáme Biblický pohled na jeho osobu. Poté vyvodíme závěr na základě předložených důkazů.

1. Byl Kristus Bůh? – Ano.

Jan 1:1-3 ¹Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. ²To bylo na počátku u Boha. ³Všechno vzniklo skrze něho a bez něho nevzniklo vůbec nic, co je.

1. list Timoteovi 3:16 A v pravdě veliké je to tajemství zbožnosti: Bůh který se zjevil v těle, byl ospravedlněn v Duchu, ukázal se andělům, byl hlásán národům, ve světě mu uvěřili, byl přijat ve slávě vzhůru.

Jan 10:30 Já a Otec jsme jedno.

Hebrejům 1:7-8 ⁷O andělech sice říká: „On činí své anděly závaný větru a své služebníky plamenem ohně, ⁸avšak o Synovi: Tvůj trůn, Bože, je na věky věků a žezlo přítomnosti je žezlem tvého království.

ISM 247 Kristus byl svou podstatou Bohem v nejvyšším slova smyslu. Byl s Bohem od věčnosti. Bůh nade vším požehnaný navždy.

Pán Ježíš Kristus, božský Boží Syn, existoval od věčnosti, byl samostatnou osobou, ale zároveň byl jedno s Otcem.

2. Stal se opravdu člověkem? – Ano.

Jan 1:14 A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu jakou má od Otce jediný Syn, plný milosti a pravdy.

1. list Timoteovi 2:5 Je totiž jeden Bůh, jeden je také prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš.

ISM 247 Kristus nepřijal lidskou přirozenost pouze zdánlivě. Skutečně ji přijal. Ve skutečnosti si lidskou přirozenost přivlastnil. **Hebrejům 2:14** „Protože děti mají účast na krvi a těle , podobně i on se jich stal účastným, aby skrze smrt zahladil toho, kdo má nadvládu nad smrtí, totiž Dávla.“

3. Přestal být Bohem, když se stal člověkem? – Ne.

Jan 8:58 Ježíš jim řekl: Amen, amen pravím vám, dřív, než byl Abrahám, Já jsem.

Matouš 9:2 ... Když Ježíš uviděl jejich víru, řekl ochrnutému: Buď dobré mysli, synu, odpouštějí se ti tvé hříchy.

Jan 10:30 Já a Otec jsme jedno.

5BC 1126 - Božský a lidský Spasitel. Když byl na zemi, byl Bohem ale On se zřekl podoby Boha a na místě toho přijal formu a způsob člověka... Byl Bohem, ale slávy Boží podoby se na chvíli vzdal.

4. Je stále Bohem i dnes? – Ano.

Matouš 28:18 Ježíš přistoupil a promluvil k nim: Byla mi dána všechna pravomoc na nebi i na zemi.

Hebrejům 1:8 Avšak o Synovi: Tvůj trůn, Bože, je na věky věků a žezlo přítomnosti je žezlem tvého království.

DA – Touha věků 834 Otcovy ruce objaly Jeho Syna a zaznělo slovo: Ať všichni Boží andělé Ho uctívají.

5. Je stále člověkem? – Ano.

Lukáš 24:39 Podívejte se na mé ruce a na mé nohy, že jsem to já. Dotkněte se mne a podívejte se: duch nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.

Skutky 1:11 ... Muži galilejští, co tu stojíte a hledíte do nebe? Tento Ježíš, který byl od vás vzat vzhůru do nebe, přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet do nebe.

MH – Život naplněný pokojem 421.1 Kristus si s sebou do nebeských síní vzal své oslavené lidství. Těm, kdo ho přijmou, dává moc stát se Božími syny, aby je Bůh nakonec přijal za své a přebývali s ním po celou věčnost.

DA – Touha věků 25 Bůh dal svého jediného Syna, aby se stal jedním z lidí a své lidství si navždy ponechal.

6. Když žil na zemi jako člověk podědil nějaké důsledky hříchu? – Ano.

Hebrejům 2:14 „Protože děti mají účast na krvi a těle, podobně i on se jich stal účastným...“

DA – Touha věků 48 Ježíš však přijal lidství oslavené čtyři tisíce let trvajícím působením hříchu. Stejně jako každý Adamův potomek nesl i Kristus následky působení zákona dědičnosti.

DA – Touha věků 117 Tělesné, duševní i mravní schopnosti lidstva za čtyři tisíce let ochably. Kristus přijal podobu člověka oslaveného působením hříchu.....Náš Spasitel přijal lidství se všemi jeho sklony, tedy i s možností podlehnout pokušení.

Zároveň ale máme text z dopisu č. 8 z roku 1895 bratru Bakerovi. Najdeme ho také v **5BC 1128** „Buď velice opatrný v tom, jak se zabýváš lidskou přirozeností Krista. Nepředstavuj Ho lidem jako člověka se sklony k hříchu.“ Viz str. 29 a následující.

7. Jaký druh lidské přirozenosti na sebe vzal Kristus jako fyzický základ svého života? - Stejnou jako my.

Římanům 1:3 ...evangelium o Jeho Synu, jenž povstal podle těla z potomstva syna Davidova.

5BC 1131 - ST – Znamení času 9. 6. 1898 Tím, že na sebe Kristus vzal lidskou přirozenost v jejím padlém stavu, se ani v nejmenším nepodílel na jejím hříchu. Podléhal potížím a slabostem, kterými je člověk obklopen.

4SG – Spiritual Gifts 115 Bůh chtěl, aby na sebe Kristus vzal podobu a přirozenost padlého člověka, aby se utrpením stal dokonalým a sám snášel sílu satanova pokušení, aby lépe věděl, jak pomáhat těm, kdo mají být pokoušeni.

8. Znamená to, že Ježíš zhřešil? – Ne, nikdy.

Hebrejům 4:15 Neboť nemáme takového velekněze, který by s námi nemohl soucítit v našich slabostech, nýbrž takového, který ve všem prošel zkouškami jako my, avšak bez hříchu.

Jan 8:46 Kdo z vás mne usvědčí z hříchu? Říkám-li pravdu proč mi nevěříte?

2. list Korintským 5:21 Toho, který hřích nepoznal, za nás učinil hříchem, abychom se my v něm stali Boží spravedlností.

1SM 256 Tím, že na sebe Kristus vzal lidskou přirozenost v jejím padlém stavu, se ani v nejmenším nepodílel na jejím hříchu.... Neměli bychom mít žádné pochybnosti o dokonalé bezhříšnosti Kristovy lidské přirozenosti.

Tento text zdá se, si na první pohled protiřečí. Měl přirozenost v padlém stavu takže tzv. hříšnou, ale nemáme pochybovat o Jeho dokonalé bezhříšnosti. Řešení zdánlivého problému spočívá v tom, že měl od narození podíl na Božské přirozenosti. Zatím co my ho můžeme mít až po našem znovuzrození, neboli skutečném obrácení.

9. Nehřešil, protože byl Bohem? – Ne.

1. list Janův 4:17 V tom dosáhla láska při nás cíle, že máme naprostou důvěru pro den soudu, neboť jaký je On, taková jsme i my v tomto světě.

1T 287 Stejně jako byl Kristus na světě, jsou na tom i jeho následovníci.

1SM 252 Majestát nebes se ujal věci člověka a se stejnými prostředky, jaké může získat člověk, odolával satanovým pokušením, jako jim musí odolávat člověk.

DA – Touha věků 49 Bůh dovolil svému Synu, aby se narodil jako slabé a bezbranné dítě do světa, ve kterém satan vyhlásil svoji vládu. Dovolil mu žít životem lidí se všemi jeho úskalími, bojovat boj, který člověk svádí s nebezpečím prohry a věčného zahynutí.

10. Bylo to, aby ukázal padlému člověku, že může zvítězit sám ze svých vlastních sil? – Naprosto ne.

List Efezským 2:8 Neboť jste zachráněni milostí skrze víru, a ta záchrana není z vás- je to Boží dar.

List Efezským 3:16-17 ¹⁶...aby vás podle bohatství své slávy posílil mocí skrze svého Ducha na vnitřním člověku, ¹⁷aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích a abyste byli zakořeněni a založeni v lásce...

1SM 260 Kristus přišel, aby dal světu příklad toho, jaké může být dokonalé lidství když je spojeno s božstvím.

11. Neprotiřečí si pojem spojení s božstvím s výrokem, že měl stejné prostředky jako má člověk? – Neprotiřečí, protože i my se můžeme stát účastníky božské přirozenosti.

2. list Petrův 1:4 Tím nám byla darována vzácná a velká zaslíbení, aby jste se skrze ně stali účastníky božské přirozenosti a unikli zkáze, která je ve světě v žádostivosti.

DA – Touha věků 363 Byl zcela závislý na Bohu...Ježíš jako člověk pokorně prosil před Božím trůnem, dokud Jeho lidství neprostoupil nebeský proud, který spojoval lidství s božstvím. Neustálým spojením s Bohem přijímal od Boha život, aby ho mohl dávat světu. Totéž máme dělat i my.

RH – Review and Herald, 14. října 1902. Ježíš, když byl v podobě člověka, si uvědomoval potřeby světa a využíval své lidské, Bohem dané síly ve prospěch lidí, zatímco při každém skutku milosrdenství a uzdravování čerpal z božské moci, dokonce z moci, která stvořila světy. Pán Ježíš je připraven poskytnout stejnou pomoc všem, kdo zasvětil své síly jeho službě a kdo cítí potřebu předávání jeho milosti. Ke všem, kdo chtějí být příjemci jeho Ducha, proudí ctnost z Krista. A právě tímto způsobem se světu přibližuje Boží charakter, dokonalost Krista a Otce. Lidský činitel je v Kristu dokonalý. Učíme se v Kristově škole, denně studujeme jeho život, stáváme se s ním jedno a odrážíme ctnosti jeho charakteru.

ST – Znamení času, 17. června 1897. Kdyby Kristus nebyl plně člověkem, nemohl by být naším zástupcem. Nemohl by se v lidství dopracovat k dokonalosti charakteru, což je výsadou všech. Byl světlem a životem světa. Přišel na tuto zemi, aby pracoval ve prospěch lidí, aby již nebyli pod kontrolou satanských činitelů. Když nesl lidskou přirozenost, byl svým životem závislý na Všemohoucím. Ve svém lidství se chopil božství Boha; a tuto výsadu má každý člen lidské rodiny. **Kristus neudělal nic, co by nemohla udělat lidská přirozenost, pokud se podílí na božské přirozenosti.**

12. Byl Kristus pokoušen? – Ano.

List Hebrejům 4:15 Neboť nemáme takového velekněze, který by s námi nemohl soucítit v našich slabostech, nýbrž takového, který ve všem prošel zkouškami podobně jako my, avšak bez hříchu.

List Hebrejům 2:18 Protože sám vytrpěl pokušení, může pomoci těm, kteří jsou pokoušeni.

13. Může být Bůh pokoušen? – Ne.

Jakub 1:13 Ať nikdo, kdo je pokoušen, neříká: Jsem pokoušen od Boha. Bůh nemůže být pokoušen ke zlému a sám také nikoho nepokouší.

14. Jak tedy mohl být Kristus pokoušen, když byl Bůh? – protože se zmařil, ř. doslova vyprázdnil sám sebe.

List Filipským 2:6-7 ⁶Ačkoliv byl ve způsobu Božím, nelpěl na tom, že je roven Bohu, ⁷nýbrž sám sebe zmařil (ř. vyprázdnil – ekenosen), vzal na sebe způsob otroka a stal se podobným lidem.

K tomu by bylo nutné studovat realitu Kristových pokušení ale na to nemáme čas.

15. Jak moc Ježíš zmařil neboli (ř. vyprázdnil) sám sebe? – Natolik, že se stal bezmocným dítětem.

Lukáš 2:16 [Pospíšili si tam a našli Marii i Josefa a dítě, které leželo v jeslích.](#)

DA – Touha věků 49 Bůh dovolil svému Synu, aby se narodil jako slabé a bezmocné dítě do světa, ve kterém satan vyhlásil svou vládu.

To je český překlad. Je zajímavé, že v angl. originálu je to napsáno jinak: Bůh dovolil svému Synu, aby se narodil jako bezmocné dítě **podřízené slabostem lidství**.

Nemohu se ubránit dojmu, že se někomu nelíbila teologie Ellen Whiteové, že Kristus byl **podřízen slabostem lidství**, protože to odporuje té nové teologii, kterou nás obšťastnili někteří teologové v šedesátých a osmdesátých letech minulého století a dělají to i dnes, když učí, že Kristus měl přirozenost Adama před pádem do hříchu, zatím co ona učila že měl přirozenost Adama po pádu.

Studujeme dál biblického Krista.

DA – Touha věků 335. Jeho klid však nevyplýval z vědomí, že má v rukou všechnu moc. Neodpočíval jako „Pán nebe, země i moře. Této moci se vzdal. Vždyť řekl: „Sám od sebe nemohu dělat nic. Spoléhal se na moc svého Otce.

Poznámka. I jiní neadventističtí teologové v minulosti dospěli k závěru, že Kristovo Božství bylo během Jeho inkarnace-vtělení jako člověka až do jeho vzkříšení neaktivní.

V roce 1880 dospěl H. Crosby v knize **Pravé lidství Krista** k názoru, že během celého procesu inkarnace, přestože podstata božství musela nezbytně existovat bez přerušení, tak jeho vědomé a aktivní božství bylo v naprosté nečinnosti. Ale při vzkříšení obnovil plnou moc božství. Zdroj Wayne E. Ward – „The Kenotic Theory,“ in Basic Christian Doctrines, N. Y.: Holt, Rinehart and Wiston, 1962, p. 134.

16. Když sám sebe zmařil, neboli v řečtině vyprázdnil sebe od všeho vědění, jak mohl být naplněn? – Studium a komunikací s Bohem.

Lukáš 2:52 [A Ježíš prospíval v moudrosti a v tělesném růstu a v přízni u Boha i u lidí.](#)

DA – Touha věků 70 Jeho prvním učitelem na zemi byla jeho matka. Z jejích úst a z prorockých spisů, poznával nebeské věci...učil se stejně, jako se můžeme učit i my. Jeho důkladná znalost Písma ukazuje, jak pečlivě se už v dětství věnoval studiu Božího Slova...Kristus, který vše stvořil, se nyní učil o tom, čím se Jeho ruka zapsala na zemi, na obloze i v moři.

Poznámka. To, že se učil nebeské věci stejně, jako ty pozemské, ukazuje, jak reálné a komplexní bylo Jeho zmaření neboli tzv. vyprázdnění sebe sama.

17. Čím byl ještě naplněn a do jaké míry? – Byl plně naplněn Božím Duchem.

Lukáš 4:1 [Ježíš pak plný Ducha svatého se vrátil od Jordánu.](#)

5T 161 Připomínejte si, že se často modlil a Jeho život byl neustále udržován čerstvou inspirací Božího svatého Ducha.

18. Jak často potřeboval obdržet Svatého Ducha. – Neustále.

Touha věků 363 Ježíš žil jako jeden z nás, zakusil naše potřeby i naši slabost. Byl zcela závislý na Bohu. Na modlitbách v ústraní prosil o Boží sílu, aby mohl splnit své poslání a obstát ve zkoušce.

Kristova podobenství 139 Každodenně obdržel čerstvý křest svatým Duchem.

19. Neukazují zázraky, které učinil, že použil svou moc jako Bůh? – Ne.

Jan 5:30 Já sám od sebe nemohu dělat nic.

Jan 14:10 Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova která k vám mluvím, nemluvím sám ze sebe, Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky.

Matouš 12:28 Jestliže však já vyháním demony v moci Ducha Božího, pak už k vám přišlo Boží království.

Touha věků 143 Zázraky, které Kristus vykonal pro zarmoucené a trpící lidi, byly dílem Boží moci a uskutečnily se za přispění andělů.

Poznámka. Lidé jako Eliáš a Elíša činili zázraky, jako kříšení lidí z mrtvých, dávno před Kristem a činili to z Boží moci, kterou k tomu byli uschopněni.

20. Nemohl Kristus použít svou moc jako Bůh? – Ne.

Matouš 4:3 Tu přistoupil pokušitel a řekl Mu: Jsi-li Syn Boží, řekni, ať se z těchto kamenů stanou chleby.

ST – Znamení času 11. března 1875 Kdyby Kristus byl podveden satanovými pokušeními a využil by svou úžasnou moc k tomu, aby se osvobodil z těžkostí, tak by porušil smlouvu, kterou uzavřel se svým Otcem, aby byl zkušební osobou ve prospěch lidské rasy.

21. Kdy bylo poprvé zřejmé, že Ježíš věděl, že byl Slovem, které se stalo tělem? – Ve dvanáti letech.

Lukáš 2:49 A On jim řekl: „Jak to, že jste mne hledali? Nevěděli jste, že musím být ve věcech svého Otce?“

DA – Touha věků 82 V odpovědích matce, dal poprvé najevo, že si uvědomuje svůj vztah k Bohu. Od chvíle, kdy si uvědomil, že je Božím Synem, ještě 18 let uznával pouto, jež ho spojovalo s domovem v Nazaretu a plnil povinnosti syna, bratra, přítele a občana.

22. Jaká otázka ukazuje, že si satan uvědomoval, že Ježíš zmařil sám sebe, neboli se doslova v řečtině vyprázdnil od svých vzpomínek na svoji existenci jako Bůh. – Jsi-li

Matouš 4:3 *Tu přistoupil pokušitel a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží...“*

DA – Touha věků 119 Když se satan a Boží Syn poprvé dostali do sporu, byl Kristus velitelem nebeských zástupů a satan byl jako vůdce vzpoury svržen z nebe. Nyní se jakoby jejich postavení obrátilo a satan chtěl své zdánlivé výhody patřičně využít. Prohlásil, že jeden z nejmocnějších andělů byl vyhnán z nebe. Z Ježíšova vzhledu potom jakoby usoudil, že tím padlým, Bohem zapomenutým a lidmi opuštěným andělem je právě On.

Poznámka. Opakování fráze satanem – jsi-li - by nemělo žádný význam, kdyby si Kristus uvědomoval své postavení jaké měl ve věčnosti. Kristus věděl, že byl Bohem v lidském těle díky znamením při svém narození, proroctvím o Jeho příchodu a lety komunikace se svým Otcem v modlitbách. Ale věděl to vírou a ne proto, že si na to vzpomněl. Na tuto víru útočil později satan na kříži.

23. Proč neměl satan se svými pokušeními u Krista úspěch? – Kristus se přiklání k dobru a spravedlnosti od svého narození.

Jan 14:30 *Již s vámi nebudu mnoho mluvit, neboť přichází vládce tohoto světa. Proti mně nemá vůbec nic.*

5BC 1128 Nepředstavuj ho světu jako člověka se sklonem hřešit...mohl hřešit...ale ani na okamžik v něm nebyly zlé sklony.

YI – Rady mládeži 8. září 1898 Ježíši byly dány instrukce v souladu se svatým účelem Jeho poslání. Jeho sklony činit spravedlivé skutky byly neustálým požehnáním pro Jeho rodiče.

Tři přirozenosti Krista.

Může se zdát, že některé výpovědi, které jsme studovali, si zdánlivě protirečí, ovšem, všechny jsou inspirované a inspirace si nikdy neprotirečí. Když jsou tyto výpovědi správně pochopeny, musí tvořit harmonický celek. Dokud to tak není, je nezbytné přesto věřit, že jsou pravdivé a přiklonit se k názoru, který zastává většina textů. Z toho, co jsme studovali, jsou následující věci jasné:

1. Kristus byl Bůh, stal se člověkem a zároveň byl Bohem. Nyní je Bohem a člověkem navždy.
2. Zmařil, neboli v řečtině vyprázdnil sám sebe do té míry, že Jeho moc a vědění byly na úrovni bezmocného dítěte.
3. Získal obrovské množství moudrosti, kterou projevil ve své službě tím, že se učil tak jako se můžeme učit i my, ale bez překážky hříchu, sobectví a narušení zákonů zdraví, což brání někdy jiným lidem, aby plně vyvinuli své možnosti.
4. Od svých hříšných předků podědil své tělo, stejně jako my.

5. Ve všech aspektech svého života byl pokoušen stejně, jako jsme pokoušeni my.
6. Moc odolávat pokušení a zůstat loajální svému poslání bylo pro něj možné tím, že každodenně obdržel Svatého Ducha, čímž se stal účastníkem Božské přirozenosti, stejně jako je to umožněno i nám, když se obrátíme a znovu se narodíme tak, jak to Ježíš vysvětloval Nikodémovi. Tento podíl na božské přirozenosti, nahradil za Jeho života Jeho Božství, kterého se po dobu své inkarnace zřekl.
7. V důsledku toho nikdy nezhřešil, ani ho hřích nepřitahoval. Jeho vítězství může být naše, protože to, jak byl vybaven jako člověk je možné i pro nás. I my můžeme mít účast na Božské přirozenosti.
8. Zázraky, které činil, stejně jako ty, které činil před ním například i Eliáš, byly umožněny Boží mocí a služebností andělů a nebyly výsledkem Jeho všemohoucnosti.

Doufám, že jsme se blíže seznámili s Biblickým Ježíšem Kristem, Božím Synem. Tyto skutečnosti musí být akceptovány, ať už jim plně rozumíme, nebo ne. Názor, že mít podíl na Božské přirozenosti skrze Ducha Svatého můžeme označit jako třetí přirozenost se mi zdá logický. To podle mě vysvětluje všechna daná fakta, ale je to pouze lidská dedukce, není to Božsky inspirované zjevení. Toto byl jakýsi úvod do obsáhlejší studie osoby Ježíše Krista, ale na další úvahy již nemáme čas.